

David A. Bednar elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

Hogy könnyen el tudják viselni a terheiket

A mindannyiunk életében meglévő egyedülálló terhek segítenek nekünk a Szent Messiás érdemeire, irgalmára és kegyelmére támaszkodni.

Van egy kedves barátom, aki- nek a házassága kezdetén meggyőződése volt, hogy neki és a családjának szüksége van egy négykerék-meghajtásos kisteherautóra. Felesége biztos volt benne, hogy férjét nem a szükség, hanem inkább a vágyai hajtják. Évődve vitatták meg egy ilyen vásárlás előnyeit és hátrányait.

„Drágám, szükségünk van egy négykerék-meghajtásos pickupra!”

A feleség megkérdezte: „Miért lenne szükségünk új autóra?”

A férj az általa tökéletesnek vélt felelettel válaszolt feleségének: „Mi van, ha tejet kell vennünk a gyerekeknek egy szörnyű vihar kellős közepén, és csakis egy pickuppal tudok eljutni a boltba?”

Felesége mosolyogva így felelt: „Ha veszünk egy új autót, nem lesz pénzünk tejre, így aztán amiatt sem kell aggódnunk, hogy hogyan jutnánk el a boltba vészhelyzet esetén.”

Idővel folytatták a tanácskozást, és végül úgy döntöttek, megveszik a kisteherautót. Nem sokkal azután, hogy barátom szert tett az új járműre, meg akarta mutatni, milyen hasznos is az autó, és be akarta bizonyítani, milyen jól tették, hogy megvették. Elhatározta,

hogy a pickuppal elmegy tűzifát vágni, és hazaszállítja. Már az őszben járt az idő, és a hó is leesett a hegyekben ott, ahova fáért indult. Ahogy felfelé vezetett a hegyoldalon, a hó egyre mélyebb és mélyebb lett. Barátom tudatában volt a csúszós út veszélyeinek, de az új járműbe vetett töretlen bizalommal folytatta az útját.

Sajnos azonban a barátom túl messzire merészkedett a behavazott úton. Amikor lehajtott az útról ott, ahol fát akart vágni, elakadt. Az új pickup mind a négy kereke kipörgött a hóban. Nem tartott sokáig, hogy felismerje: fogalma sincs, mit tegyen, hogy kiszabadítsa magát ebből a veszélyes helyzetből. Kínosan érezte magát és aggódott.

Aztán így határozott: „Nos, nem fogok tétlenül ücsörögni.” Kiszállt a járműből, és hozzálátott a favágáshoz. Jól telepakolta a platót a súlyos rakománnyal. Azután eltökélte, hogy még egyszer megpróbál kijutni a hóból. Amikor sebességbe tette a pickupt és gázt adott, elkezdett előrearszolni. A jármű lassacskán kikecmergett a hóból, vissza az útra. A barátom pedig végre haza tudott menni – boldog és alázatos emberként.

Saját egyéni terhünk

A Szentlélek segítségéért imádkozom, miközben létfontosságú tanulságokat hangsúlyozok, melyeket ebből a barátomról, a kisteherautóról és a fáról szóló történetből tanulhatunk. Minden a terhelésen múlt. A fa terhe adta meg a szükséges tapadási súrlódást, mellyel ki tudott jutni a hóból vissza az útra, és előre tudott haladni. A teher tette lehetővé számára, hogy visszatérjen a családjához és az otthonába.

Mindannyian cipelünk valamilyen terhet. A mi egyéni terhünk elvárásokból és lehetőségekből, kötelezettségekből és kiváltságokból, megpróbáltatásokból és áldásokból, választási lehetőségekből és kényszerekből áll. Két iránymutató kérdés lehet a segítségünkre, amikor időszakosan és imádságos lélekkel felmérjük

(Lásd, követlek, Uram. *Himnuszok*, 140. sz.). Amint azt az Úr kijelentette: „Folytassátok tehát utatokat, és örvendjen a szívetek; mert íme, lássátok, én veletek vagyok, még hozzá mindvégig” (T&Sz 100:12).

Vegyétek fontolóra azt a példát a Mormon könyvében, amelyben Amulon Almát és népét üldözte. Az Úr hangja így szólt ezekhez a tanítványokhoz a megpróbáltatásaik közepette: „Emeljétek fel a fejeteket és vigasztalódjatok meg, mert tudok a szövetségről, melyet velem kötötetek; és én szövetséget fogok kötni a népemmel, és kiszabadítom őket a rabságból” (Móziás 24:13).

Figyeljétek meg, milyen központi szerepet játszanak a szövetségek a szabadítás ígéréseiben. A feddhetetlenséggel elnyert és tiszteletben tartott szövetségek, valamint a megfelelő papsági felhatalmazással végzett szertartások szükségessé ahhoz, hogy részesüljünk a Jézus Krisztus engesztelésén keresztül elérhető összes áldásban. Hiszen a papság szertartásaiban megnyilvánul az istenség hatalma a testben lévő férfiaknak és nőknek, ideértve az engesztelés áldásait is (lásd T&Sz 84:20–21).

Emlékezzetek vissza a Szabadító e kijelentésére: „mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” (Máté 11:30), miközben elolvassuk a következő verset Alma és népe beszámolójából.

„És megkönnyítem a terheket is, melyeket a vállaitokra raktak, hogy még csak nem is érzitek azokat a hátatokon” (Móziás 24:14).

Sokunk talán azt feltételezi, hogy ez a szentírás azt sugallja: a terhek hirtelen és tartósan elvételnek. A következő vers azonban leírja, miként könnyítette az Úr a terheken.

„És most lőn, hogy a terhek, melyeket Almára és testvéreire helyeztek, könnyűvé tétettek; igen, az Úr

terhünket: „A teher, amelyet cipelek, megadja-e azt a lelki tapadási súrlódást, amely lehetővé teszi számomra, hogy Krisztusba vetett hittel előretörekedjek a szoros és keskeny ösvényen, és elkerüljem, hogy beragadjak? A teher, amelyet cipelek, elegendő lelki tapadást biztosít-e, hogy végül hazatérjek Mennyei Atyámhoz?”

Néha tévesen úgy hisszük, hogy a boldogság a teher hiányát jelenti. A teher viselése azonban szükséges és elengedhetetlen része a boldogság tervének. Mivel egyéni terhünknek lelki tapadási súrlódást kell létrehoznia, ügyelnünk kell arra, hogy ne hurcoljunk életünkben olyan sok kedves, ámde szükségtelen dolgot, hogy figyelmünk elterelődjön arról, ami valóban a leglényegesebb.

Az engesztelés megerősítő hatalma

A Szabadító azt mondta:

„Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.

Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.

Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” (Máté 11:28–30).

Az iga egy fagerenda, amelyet általában egy ökörpár vagy más állatfogat esetében használnak, hogy együtt tudják húzni a terhet. Az iga egymás mellé helyezi az állatokat, hogy együtt tudjanak haladni a feladat elvégzése érdekében.

Figyeljétek meg, hogy az Úr egyedülálló módon mindannyiunkat így hív: „vegyétek föl magatokra az én igámat”. A szent szövetségek megkötése és betartása az Úr Jézus Krisztus igájába köt minket Óhoz és Óvele. A Szabadító lényegében arra kér minket, hogy támaszkodjunk Órá, húzzunk Vele együtt, noha még a legnagyobb erőfeszítéseink sem érnek fel az Óvéivel. Amikor a halandóság utazása során az Úrba vetjük a bizalmunkat, és Vele együtt húzzuk a terhünket, akkor az Ó igája valóban gyönyörűsége, és a terhe könnyű.

Nem vagyunk és soha nem is kell egyedül lennünk. Mennyei segítséggel tudunk előretörekedni a mindennapos életünkben. A Szabadító engesztelése révén a sajátunkat meghaladó képességet és „erőt nyer[ünk] Általa...”

megerősítette őket, hogy könnyen el tudják viselni a terheiket, és ők vidáman és türelmesen vetették alá magukat az Úr minden akaratának” (Móziás 24:15; kiemelés hozzáadva).

A kihívások és nehézségek nem vétettek el azon nyomban az emberektől, hanem Alma és követői erőssé tettek, és megnövekedett képességeik könnyebbé tették a terheket. Ezek a jó emberek hatalmat kaptak az engesztelés által, hogy önrendelkezésük révén *tegyenek* (lásd T&Sz 58:26–29), és hatással *legyenek* körülményeikre. „Az Úr erejével” (Mormon szavai 1:14; Móziás 9:17; 10:10; Alma 20:4) pedig Alma és népe biztonságba lett vezetve Zarahemla földjére.

Jézus Krisztus engesztelése nem csupán legyőzi Ádám bukásának hatásait, és lehetővé teszi egyéni bűneink és vétkeink bocsánatát, de engesztelése révén képessé válunk jól tenni és jobbra válni olyan módokon, melyek messze túlnyúlnak halandó képességeinken. Legtöbbünk tudja, hogy amikor helytelenül cselekszünk, és segísre

van szükségünk a bűn hatásainak legyőzéséhez az életünkben, a Szabadító lehetővé teszi számunkra, hogy megtisztuljunk az Ő megváltó hatalma által. De vajon azt is értjük-e, hogy az engesztelés azon hithű férfiak és nők számára adatott, akik engedelmesek, érdemesek és lelkiismeretesek, valamint arra törekszenek, hogy jobba váljanak és még hithűbben szolgáljanak? Eltűnődöm, vajon nem mulasztjuk-e el teljes mértékben elismerni az engesztelés eme megerősítő szempontját az életünkben, és tévesen úgy véljük, hogy teljesen egyedül kell hordoznunk a terhünket – fogcsikorgatva, pusztán akaraterőnkre és önfegyelmünkre hagyatkozva, nyilvánvalóan korlátozott képességeinkkel.

Egy dolog tudni, hogy Jézus Krisztus eljött a földre, hogy *meghaljon* érettünk. De azt is meg kell becsülnünk, hogy az Úr az engesztelésén és a Szentlélek hatalmán keresztül szeretne *élettel eltölteni* minket – és nemcsak azért, hogy vezéreljen, hanem azért is, hogy megerősítsen és meggyógyítson minket.

A Szabadító megsegíti népét

Alma elmagyarázza, hogy a Szabadító miért és hogyan tud képessé tenni minket:

„És ő megy, mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést szenvedve el; és ez azért lesz, hogy beteljesedjen az ige, mely azt mondja, hogy magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit.

És magára veszi a halált, hogy megoldhassa a halál kötelékeit, amelyek népét lekötözik; és magára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhessen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint” (Alma 7:11–12).

Így tehát a Szabadító nem csupán a bűneinkért és vétkeinkért szenvedett, hanem fizikai fájdalmainkért és gyötrelmeinkért, gyengeségeinkért és hiányosságainkért, félelmeinkért és bosszúságainkért, csalódásainkért és csüggedésünkért, megbánásunkért és büntudatunkért, reményvesztettségünkért és kétségbeesésünkért, az általunk megtapasztalt igazságtalanságokért és egyenlőtlenségekért, illetve a minket érő érzelmi kínokért is.

Nincs olyan fizikai fájdalom, nincs olyan lelki seb, nincs olyan lelki gyötrellem vagy szívfájdalom, nincs olyan fogyatkozás vagy gyengeség, amellyel ti vagy én valaha is szembe kerülünk a halandóságban, amelyet a Szabadító ne tapasztalt volna meg

előttünk. Gyenge pillanatainkban talán így kiáltunk fel: „Senki sem tudja, milyen ez! Senki sem érti meg!” Isten Fia azonban tökéletesen tudja és érti, mivel Ő érezte és hordozta minden egyéni terhünket. Végtelen és örökkévaló áldozata révén pedig (lásd Alma 34:14) tökéletes együttérzéssel rendelkezik, és képes kinyújtani felénk irgalma karját. Jézus képes felkarolni, megérinteni, megsegíteni, meggyógyítani és megerősíteni minket, hogy többé váljunk, mint amire magunktól valaha is képesek lehetnénk, és segít megtennünk mindazt, amit pusztán saját erőnkre támaszkodva soha nem lennénk képesek megtenni. Valóban: az Ő igája gyönyörűsége, és az Ő terhe könnyű.

Felhívás, ígéret és biznyság

Azt a felhívást intézem hozzátok, hogy tanuljatok, imádkozzatok, elmélkedjétek, és törekedjétek minél többet megtudni a Szabadító engeszteléséről, miközben felméritek egyéni terheteket. Az engeszteléssel kapcsolatban sok dolgot egyszerűen képtelenek vagyunk felfogni halandó elménkel, sok szempontját viszont képesek vagyunk megérteni, és meg is kell értenünk.

Barátom esetében a farakás terhe biztosított életmentő tapadási súrlódást. Az üres teherautó nem tudott

kievickélni a hóból, még a négykerék-meghajtás ellenére sem. Nehéz rakomány kellett a megfelelő tapadás eléréséhez.

Minden a terhelésen múlt. A teher biztosította azt a tapadást, amely lehetővé tette barátom számára, hogy kiszabaduljon, visszatérjen az útra, előretörekedjen, és hazatérjen a családjához.

A mindannyiunk életében meglévő egyedülálló terhek segítenek nekünk a Szent Messiás érdemeire, irgalmára és kegyelmére támaszkodni (lásd 2 Nefi 2:8). Biznyságomat teszem és megígérem, hogy a Szabadító segíteni fog könnyen elviselnünk a terheinket (lásd Móziás 24:15). Amikor szent szövegek által Hozzá vagyunk kötve az igában, és részesülünk engesztelése képessé tevő hatalmából az életünkben, akkor egyre inkább törekedni fogunk megérteni és követni az Ő akaratát. Imádkozni fogunk erőért ahhoz is, hogy tanuljunk a körülményeinkből, változtassunk rajtuk vagy elfogadjuk őket, ahelyett, hogy fáradhatatlanul azért fohászkodnánk, hogy Isten változtasson a körülményeinken a mi akaratunknak megfelelően. Önrendelkezőként mi magunk fogunk

cselekedni, ahelyett, hogy velünk cselekednének (lásd 2 Nefi 2:14). Megáldatunk lelki tapadással.

Tegyük így mindannyian, és váljunk jobbá a Szabadító engesztelése által! Ma április hatodika van. Kinyilatkoztatás révén tudjuk, hogy ma van a Szabadító születésének tényleges és pontos napja. Április hatodika egyúttal az a nap is, amikor megszervezték Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházát. (Lásd T&Sz 20:1; Harold B. Lee, “Strengthen the Stakes of Zion,” *Ensign*, July 1973, 2; Spencer W. Kimball, “Why Call Me Lord, Lord, and Do Not the Things Which I Say?” *Ensign*, May 1975, 4; Spencer W. Kimball, “Remarks and Dedication of the Fayette, New York, Buildings,” *Ensign*, May 1980, 54; *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 1: 1995–1999* [2005], 409.) Ezen a különleges és szent sabbatnapon kijelentem nektek a biznyságomat, hogy Jézus a Krisztus a mi Megváltónk. Ő él, és meg fog tisztítani, gyógyítani, védelmezni és erősíteni minket, és utat fog mutatni számunkra. Ezekről teszem örömteli biznyságomat Jézus Krisztus szent nevében, amen. ■

